

opusdei.org

Komentar Evandjelja: Mi smo Božja djeca

Evandjelje srijede XXVII tjedna
kroz godinu i komentar.

Evandjelje Lk 11, 1-4

Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim presta, reče mu jedan od učenika: »Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike!« On ime reče:

»Kad molite, govorite:

Oče!

Sveti se ime tvoje!

Dođi kraljevstvo tvoje!

Kruh naš svagdanji daji nam svaki dan!

I otpusti nam grijehе naše:

ta i mi otpuštamo svakom dužniku svojem!

I ne uvedi nas u napast!«

.....

Komentar

Evandelist Luka nam kaže da je Isus često molio. Činio je to često na osamljenim i tihim mjestima. I to je privuklo veliku pažnju učenika. Postoje različiti načini obraćanja Bogu: kao Stvoritelju, kao Svemogućemu, kao Suci. Ali oni ljudi koji su okruživali i slušali Isusa željeli su imati odnos s Bogom sličan onome koji su vidjeli u svom Učitelju, povjerljiv odnos sina s ocem.

To nam može pomoći shvatiti da bi i ljudi oko nas mogli poželjeti naučiti moliti ako ih privlači naš način molitve. Kršćani su zapravo pozvani biti prenositeljima molitvene tradicije čiji je početak u samom Isusu i koju su tijekom više od dvije tisuće godina oživjeli mnogi ljudi koji su se s Bogom Ocem sinovski ophodili.

Riječ "Otac" slijedi, u Matejevoj verziji, "naš". Obraćamo se Bogu osobno, ali sa sviješću da osoba živi i raste u obitelji. Nitko ne hoda sam. Nitko ne raste sam. Logično je da je naša prva veza Očeva, Sinovska i Duha Svetoga. Iz tog razloga u Očenašu izražavamo želju da svatko prepozna svetost Božju, prihvati ga kao Oca i dopusti Kristu da kraljuje u njegovom srcu, tako da ljubav bude pokretač svih želja, misli i djela.

Ne možete se ponašati prema Bogu kao prema Ocu, a da ne znate da

imamo braću. Ljubav prema Bogu i bližnjemu uvijek ide zajedno. Iz tog je razloga u središtu naše molitve također zahtjev za hranom koja nam omogućuje da hodimo i rastemo kao osobe i koja nam omogućuje rast u zajednici s drugima: dobrodošlicu, praštanje, molitvu za njih, približavanje Bogu. Naše poslovanje s Ocem uključuje izraz prepuštenosti i povjerenja prilikom suočavanja s poteškoćama i neprijateljskim napadima: ne dopusti da padnemo u napast, ne dopusti nam da Te promijenimo ni za što, ne dopusti da išta stavimo iznad tebe.

Juan Luis Caballero // Photo:
Amaury Gutierrez - Unsplash

miercoles-vigesimoseptima-semana/
(5.04.2025.)